

ny været Andragende fremme, og et saadant har været behandlet i Udvalget og er enstemmig henvist til Ministeren fra Tinget. Saa kom denne Krydsningsstation, jeg før omtalte, og man skulde da tro, at Administrationen vilde have taget Hensyn til Beboerne og lægge denne Krydsningsstation paa det Sted, hvor der før havde været Tale om at faa en Holdeplads, men det skete imidlertid ikke. Af hvilken Grund ved jeg ikke; maaske var Grunden den, at man ikke kunde enes derude, idet Beboerne i Hjulby, som havde Udsigt til at faa noget, ikke vilde bøje sig for Aunsleverne, der tidligere havde indsendt Andragende. Imidlertid er Afstanden mellem de to Pladser ikke mere end ca. 1,000 Alen, og trods det, at Aunsleverne ikke have faaet deres Villie, føler jeg mig dog overbevist om, at de ikke ville have noget imod, at Hjulbyerne og dem, der nærmest slutte sig til dem, kunne købe sig Billet og rejse med Toget. Jeg har det Haab, at den højtærede Minister, der selv er med i det Flertal, der stillede Ændringsforslag om at bevilge de 10,000 Kr., ikke vil nu være døv for de Ønsker, der fremkomme fra denne Egn. Naar hertil endvidere kommer, at man har gjort et Fund derude i Nærheden paa adskillige Tønder Land af en fortrinlig Kalk, der egner sig til Eksport, endogsaa for længere Strækninger, saa mener jeg, at det ikke vil være af Vejen, om vore Baner toge den Fragt, de ere i Stand til, i det hele taget, at de tjente saa mange Penge som muligt. Efter hvad der er mig meddelt, vil der, hvis de fik Lov til at paalæsse Vogne ved Krydsningsstationen, foreløbig kunne afsendes 2—300 Vognladninger af denne fortrinlige Kalk, og jeg tvivler ikke om, at det vil kunne udvikles mere, naar den vinder yderligere Indgang. Jeg vil derfor meget anbefale, at den højtærede Minister vil tage Hensyn til det fornyede Andragende, og jeg nærer Haab om, at det vil ske.

Der er et Par Grene af vort Lands Erhverv, som jeg sætter meget højt, i første Række Landbruget og i næste Fiskeriet. Nu er det jo saa heldigt, at vi have een Minister for begge disse Erhverv, og jeg vil derfor omtale et Par Spørgsmaal vedrørende disse Erhverv under et. Først maa jeg bringe den ærede Minister min Tak, fordi der er foreslaaet en Forhøjelse af Bevillingen paa § 18 II. A. med 17,571 Kr. 58 Ø., deriblandt ogsaa ambulante Rodfrugtforsøg, Dyrkningsforsøg og til Opbevaring af Rodfrugter. Jeg tror, at det er en Gren af Plantekulturen, der fortje-

ner Støtte i fuldeste Maal, da den har saa overordentlig stor Betydning ikke alene for selve Besætningen, der findes paa Ejendommen, og for Produktionen af vore store Eksportartikler, men ogsaa for Renholdelsen af Jorden. Ved at faa disse Forsøg udførte paa en praktisk og økonomisk Maade, vil der kunne indhentes Erfaringer, der ville kunne komme mange Jordbrugere til gode. Ligeledes vil det være heldigt, om man gennem den foreslaaede Bevilling kunde faa virkelig praktiske Erfaringer om, hvordan man billigst og bedst opbevarer Rodfrugter om Vinteren. De, der ere kendte med de Vanskeligheder, der ere forbundne med Kuler og Batterilægning efter den gamle Metode, ville vide, at det er af overordentlig stor Betydning, dersom man kunde faa permanente Kuler saaledes indrettede; at der hverken bliver for stor Varme eller for megen Kulde, saa at Næringsstoffindholdet kan bevares i saa uforstyrret Tilstand som muligt. Disse Forsøg med Plantekultur ere efter min Mening af overordentlig stor Betydning. Naar man nu ser paa de forskellige Forsøgsstationer, som vi have her i Landet, ved Askov, ved Lyngby, ved Tystofte og ved Vester-Hassing, kunde man jo sige, at det maatte være tilstrækkeligt. Jeg tror dog, der er Grund til at anlægge en Station til, nemlig paa Fyn, fordi dels Jordbundens Beskaffenhed og dels de klimatiske Forhold der kan være af en noget anden Karakter end i Jylland, ja endog end paa Sjælland. Skønt der ikke foreligger Forslag derom, haaber jeg, at vi maa faa en saadan Station paa Fyn, Fynboerne have et billigt Krav paa den.

Til den anden Erhvervsgren, Fiskeriet, er der ikke saa store Bevillinger; men jeg tror, at de anvendes paa en nogenlunde forstandig Maade. Ogsaa denne Erhvervsgren maa og bør man støtte, og det kan jo gøres ikke blot direkte, men ogsaa indirekte, og der er der da et specielt Spørgsmaal, som jeg gerne vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Det angaar Fiskeriet i Store Bælt, navnlig om Efteraaret og Vinteren, af Torsk og Rødspætter. Da hændes det ofte, at Fiskerne maa ligge i deres smaa Baade, eller se, om de kunne faa sig lidt Halm et eller andet Sted paa Land. Men ved lidt Imødekommen fra Regeringens Side kunde de, der fiske ved Sprogø, maaske faa Lov til at benytte de Bygninger, der staa der til Brug under Istransport, naar Vind og Vejr er saadan, at de ikke kunne komme fra Fiskepladsen til deres Hjem.